

Publicerad 2016-12-17 22:57 av Solstrale

Teckning: Solstrale...

SOLENS SISTA STRÅLAR

jag faller mellan raderna

strilar ned i en gråt i kvällen

som inte ens du kan höra

den rinner flödar ut i nuet

strida strömmar av obehag

famlar efter ljusets sista strålar

sånt som skär sönder och samman

som om det bara ska gå sönder

så därför ger jag mig fri att gråta

och krossas inför allt du vill ge mig

i den vidsträckta sorgens mörker

låter jag mig vekna ned drunkna

i solens sista strålars bleknande

ja för bara flyktigt tårarna strider

du möter min blick och kysser mig

för du förstod det blixtrade förbi

något du inte någonsin kan rå på

du förstår mig som ingen annan

det förflutna krockade med nuet

utan att det fanns någon koppling

vi vet att vi älskar varandra starkt

att vi vill kyssa varandra hela tiden

att jag faller betyder inte slutet för

det är början på en städning inom

all glädje plockar vi sedan fram igen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Solstrale med Poeter.se id #66056 innehar upphovsrätten